

DUNE

FRANK HERBERT

မြန်မာဘာသာပြန် မြတ်သန်းထွန်း

Book 4 (1965)

The greatest science fiction adventure of all time

စာအုပ်အမည် - Dune
မြန်မာဘာသာပြန် - မြတ်သန်းထွဏ်း

Book 4 (1965)

Chapter 4

ဒုတိယတွဲ - မွဒ်ဒစ်ပ် (MUAD'DIB)

*

ကျွန်ုပ်၏ခမည်းတော် 'ပါဒီရှာ ဧကရာဇ်မင်းမြတ်' (Padishah Emperor) သည် မြို့စားမင်း လီတို သေဆုံးသည့်သတင်းနှင့် သေဆုံးပုံအသေးစိတ်ကို ကြားသိရသောအခါ တစ်ခါဖူးမျှ မမြင်ဖူးလောက်အောင် ပြင်းထန်သော ဒေါသများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ မင်းမြတ်သည် ကျွန်ုပ်၏မယ်တော်နှင့် ပလ္လင်ထက်တွင် 'ဘဲနီဂျက်ဆရစ်' တစ်ဦးကို ထားရှိရန် ဖိအားပေးခဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို အပြစ်တင်ခဲ့သည်။ 'ဂိုဏ်းချုပ်' (Guild) နှင့် ယုတ်မာသော ဘာရွန်အိုကြီးကိုလည်း အပြစ်တင်ခဲ့သည်။ မြင်မြင်သမျှ လူတိုင်းကို အပြစ်တင်ခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်ပင် လွတ်ငြိမ်းခွင့်မရခဲ့ပေ။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်သည်လည်း အခြားသူများကဲ့သို့ပင် စုန်းမတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု မင်းမြတ်က ဆိုသောကြောင့်တည်း။ ကျွန်ုပ်က မင်းမြတ်အား နှစ်သိမ့်ရန် ကြိုးစားကာ ဤဖြစ်ရပ်သည် ရှေးကျသော ကိုယ်ပိုင်ရှင်သန်ရေး ဥပဒေအတိုင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ရှေးအကျဆုံး အုပ်ချုပ်သူများပင် ထိုဥပဒေကို

နာခံကြရကြောင်း လျှောက်တင်ခဲ့သော်လည်း၊ မင်းမြတ်က ကျွန်ုပ်ကို နှာခေါင်းရှုံ့လှောင်ပြောင်လျက် သူသည် အားနည်းသူတစ်ဦးဟု ကျွန်ုပ်ထင် နေသလားဟု မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါမှသာ မင်းမြတ်၏ ဤသို့ ပြင်းထန်သော စိတ်လှုပ်ရှားမှုမှာ သေဆုံးသွားသော မြို့စားမင်းအတွက် ပူဆွေးခြင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ထိုသေဆုံးမှုက တော်ဝင်မျိုးနွယ်စုအားလုံး အတွက် မည်သို့သော အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သွားသည်ကို စိုးရိမ်ခြင်း ကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် သိလိုက်ရသည်။ အတိတ်ကို ပြန်ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်၏ ခမည်းတော်၌လည်း အနာဂတ်ကြိုမြင်နိုင်စွမ်း အနည်းငယ် ရှိ ကောင်းရှိပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မင်းမြတ်၏ မျိုးရိုးနှင့် 'မွဒ်ဒစ် ပ်' ၏ မျိုးရိုးမှာ ဘိုးဘေးချင်း တူညီနေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။

— "ကျွန်ုပ်ခမည်းတော်၏ အိမ်တော်အတွင်း"၊ မင်းသမီး အီရုလန် (Princess Irulan) ရေးသားသည်။

"အခုတော့ ဟာကိုနန်က ဟာကိုနန်ကို ပြန်သတ်ရတော့မယ်" လို့ ပေါလ် က တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်ပါတယ်။

သူဟာ မိုးမချုပ်ခင်လေးမှာပဲ လုံခြုံအောင် ပိတ်ဆို့ထားတဲ့ မှောင်မည်းနေ တဲ့ 'စတေးလ်တန်တ်' တဲလေးထဲမှာ နိုးလာခဲ့တာပါ။ သူ စကားပြောလိုက် တဲ့အခါ တဲရဲ့ တစ်ဖက်နံရံမှာ အိပ်ပျော်နေတဲ့ မိခင်ဖြစ်သူဆီက ခပ်ဖွဖွ လှုပ်ရှားသံတွေကို ကြားလိုက်ရပါတယ်။

ပေါလ်ဟာ ကြမ်းပြင်ပေါ်က 'အနီးကပ်အာရုံခံစက်' (proximity detector) ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး အမှောင်ထဲမှာ ဖော့စဖရပ်မီးချောင်းလေးတွေ ကြောင့် လင်းနေတဲ့ ဒိုင်ခွက်တွေကို အကဲခတ်နေမိတယ်။

"မကြာခင် ညရောက်တော့မယ် ထင်တယ်" လို့ သူ့မိခင်က ဆိုပါတယ်။
"တဲရဲ့ ကာထားတဲ့ အလွှာတွေကို ဘာလို့ မဖွင့်လိုက်တာလဲ?"

ပေါလ်ဟာ ထိုအခါမှပဲ မိခင်ဖြစ်သူရဲ့ အသက်ရှူသံဟာ အတန်ကြာ
အောင် ပြောင်းလဲနေခဲ့တာကို သတိထားမိလိုက်တယ်။ သူမဟာ သူနိုးလာ
တာ သေချာတဲ့အထိ အမှောင်ထဲမှာ တိတ်တိတ်လေး လဲလျောင်းနေခဲ့တာ
ပါ။

"ကာထားတာတွေကို ဖွင့်လည်း ဘာမှထူးမှာမဟုတ်ဘူး" လို့ သူက ဆိုပါ
တယ်။ "မုန်တိုင်း တိုက်သွားတယ်။ တဲတစ်ခုလုံး သဲတွေဖုံးနေပြီ။
ကျွန်တော် ခဏနေရင် တူးထုတ်ပါ့မယ်။"

"ဒန်ကန် (Duncan) ဆီက ဘာသတင်းမှ မရသေးဘူးလား?"

"ဘာမှ မရသေးဘူး။"

ပေါလ်ဟာ သူ့ရဲ့ လက်မမှာဝတ်ထားတဲ့ မြို့စားမင်းရဲ့ တံဆိပ်လက်စွပ်ကို
အလိုလိုနေရင်း ပွတ်သပ်နေမိတယ်။ အဲဒီနောက် ဖခင်ဖြစ်သူကို သေအောင်
ကူညီခဲ့တဲ့ ဒီဂြိုဟ်ပေါ်က အရာဝတ္ထုတွေအပေါ် ရုတ်တရက် ဒေါသတကြီး
ဖြစ်လာပြီး တုန်ရီလာပါတယ်။

"မုန်တိုင်းစတိုက်တာကို ငါ ကြားလိုက်တယ်" လို့ ဂျက်စီကာက ဆိုပါ
တယ်။

သူမရဲ့ ဘာမှမတောင်းဆိုတဲ့၊ အေးအေးဆေးဆေး စကားလုံးလေးတွေက
သူ့ရဲ့ စိတ်ကို တည်ငြိမ်မှု ပြန်ရစေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စိတ်အာရုံဟာ တဲရဲ့
ကြည်လင်တဲ့ အဆုံးသတ်ကနေတစ်ဆင့် သူ မြင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့ မုန်တိုင်းစတင်
ပုံကို ပြန်လည်အာရုံစိုက်လိုက်တယ်—သဲပွင့်လေးတွေဟာ မြေနိမ့်ပိုင်း
ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်ပြီး အေးစက်စက်နဲ့ လွင့်စဉ်လာတယ်။ အဲဒီနောက် သဲ

ချောင်းလေးတွေနဲ့ သဲတန်းတွေဟာ ကောင်းကင်ကို ထွန်ယက်သွားသလို မျိုး ဖြစ်လာတယ်။ သူဟာ ကျောက်တောင်စွန်းတစ်ခုကို မော့ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ အဲဒီကျောက်တောင်ဟာ မုန်တိုင်းရဲ့ ဒဏ်ကြောင့် ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်း သွားပြီး ဒိန်ခဲအရောင်ရှိတဲ့ သပ်ပုံစံ နိမ့်နိမ့်လေး ဖြစ်သွားတာကို မြင်ခဲ့ရ တယ်။ သဲတွေဟာ သူတို့ရှိရာ မြေခွံပိုင်းထဲကို စီးဝင်လာပြီး ကောင်းကင် တစ်ခုလုံးကို ညိုပုပ်ပုပ်အရောင်နဲ့ ဖုံးလွှမ်းသွားတယ်။ အဲဒီနောက် တဲတစ်ခု လုံး သဲမြုပ်သွားတဲ့အခါ အလင်းရောင်အားလုံး ကွယ်ပျောက်သွားပါတော့ တယ်။

တဲရဲ့ တိုင်တွေဟာ ဖိအားဒဏ်ကြောင့် တစ်ချက် မြည်သွားခဲ့ပြီး၊ အဲဒီ နောက်မှာတော့ မျက်နှာပြင်ကနေ လေကို စုပ်ထုတ်ပေးနေတဲ့ 'သဲ အသက်ရှူပိုက်' (sand snorkel) ရဲ့ အသံတိုးတိုးကလွဲရင် တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့ ပါတယ်။

"အသံဖမ်းစက်ကို နောက်တစ်ခါ ပြန်စမ်းကြည့်ပါဦး" လို့ ဂျက်စီကာက ဆိုပါတယ်။

"အလကားပါပဲ" လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

သူဟာ လည်ပင်းက ချိတ်လေးမှာရှိတဲ့ စတေးလ်ဆုရဲ့ 'ရေစုပ်ပိုက်' ကို ယူ လိုက်ပြီး ရေနွေးနွေးတစ်ငုံကို ပါးစပ်ထဲ စုပ်ယူလိုက်ပါတယ်။ ထိုအခါမှပဲ သူဟာ အာရာကစ်ဂြိုဟ်ပေါ်က ဘဝကို တကယ်စတင်နေပြီလို့ တွေးမိလိုက် တယ်—ကိုယ့်ရဲ့ အသက်ရှူထုတ်လိုက်တဲ့ လေနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က ထွက်တဲ့ အရည်တွေကို ပြန်လည်သန့်စင်ထားတဲ့ ရေကို သောက်ပြီး အသက်ရှင်နေရ တာပါ။ ဒါဟာ အရသာမရှိဘဲ ပေါ့ပျက်ပျက် ရေဖြစ်ပေမဲ့ သူ့ရဲ့ လည်ချောင်း ကိုတော့ သက်သာစေပါတယ်။

ဂျက်စီကာဟာ ပေါလ် ရေသောက်နေတဲ့ အသံကို ကြားနေရတယ်။ သူမရဲ့

ကိုယ်ပေါ်မှာ ကပ်နေတဲ့ စတေးလ်ဆုရဲ့ ချော့ကျိကျိ အထိအတွေ့ကိုလည်း ခံစားနေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမကတော့ ရေငတ်တဲ့ဒဏ်ကို မသိချင်ယောင် ဆောင်ထားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒါကို လက်ခံလိုက်ရင် အာရာကစ်ရဲ့ ကြောက် စရာကောင်းတဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို အပြည့်အဝ နှိုးကြားလာရတော့မှာ လေ။ အဲဒီမှာဆိုရင် စိုထိုင်းဆ အနည်းငယ်ကိုတောင် ကာကွယ်ရမယ်။ တဲရဲ့ အိတ်ကပ်လေးတွေထဲမှာ စုမိတဲ့ ရေစက်အနည်းငယ်ကို တန်ဖိုးထားရမယ်။ အပြင်ကလေးကို အသက်တစ်ချက် ရှူလိုက်မိမှာကိုတောင် နှမြောနေရမှာ ပါ။

အဲဒီအစား အိပ်စက်ခြင်းထဲကိုပဲ ပြန်ပြီး မျောပါသွားရတာက ပိုလွယ်ကူ ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ အိပ်ပျော်နေတုန်းက အိပ်မက်တစ်ခု မက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ အိပ်မက်ကို ပြန်တွေးလိုက်ရုံနဲ့ သူမ တုန်လှုပ်မိပါတယ်။ သူမဟာ စီးဆင်း နေတဲ့ သဲတွေအောက်မှာ လက်ကို ဖြန့်ထားပြီး အဲဒီမှာ နာမည်တစ်ခု ရေးထားတယ်- 'မြို့စားမင်း လီတို အဲထရီဒီးစ်' တဲ့။ အဲဒီနာမည်ဟာ သဲတွေ နဲ့အတူ ဝေဝါးပျောက်ကွယ်သွားတဲ့အတွက် သူမက ပြန်ပြင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပေ မဲ့ ပထမဆုံးစာလုံးကို မပြင်ရသေးခင်မှာပဲ နောက်ဆုံးစာလုံးက သဲတွေနဲ့ ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ပါတယ်။

သဲတွေက ရပ်မသွားဘူး။

သူမရဲ့ အိပ်မက်ဟာ ငိုကြွေးသံတွေ ဖြစ်လာတယ်- ပိုပြီး ကျယ်လောင်လာ တယ်။ အဲဒီ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ ငိုကြွေးသံဟာ သူမရဲ့ စိတ်ထဲက တစ်စိတ် တစ်ပိုင်းက သိနေပါတယ်—ဒါဟာ ကလေးဘဝတုန်းက၊ နို့စို့ကလေးအရွယ် တုန်းက သူမရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အသံပဲဆိုတာကိုပေါ့။ မှတ်ဉာဏ်ထဲမှာ ဝေဝါးနေ တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ထွက်ခွာသွားနေတယ်။

ငါ့ရဲ့ ဘယ်သူမှန်းမသိတဲ့ မိခင်ပေါ့ လို့ ဂျက်စီကာ တွေးမိပါတယ်။ ငါ့ကို မွေးဖွားပေးပြီး ခိုင်းစေတဲ့အတိုင်း ဂိုဏ်းဝင်ညီအစ်မတွေဆီ အပ်နှံခဲ့တဲ့ 'ဘဲ နီဂျက်ဆရစ်' ပေါ့။ သူမဟာ ဟာကိုနန်သွေးပါတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို စွန့်ပစ်လိုက်ရလို့ ဝမ်းသာနေခဲ့မလား?

"သူတို့ကို တိုက်ခိုက်ရမယ့်နေရာက စပိုက်စ် (Spice) ထဲမှာပဲ" လို့ ပေါလ် က ဆိုပါတယ်။

ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တိုက်ခိုက်ဖို့ စဉ်းစားနိုင်ရတာလဲ? လို့ သူမ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးနေမိပါတယ်။

"ဂြိုဟ်တစ်ခုလုံးက စပိုက်စ်တွေနဲ့ ပြည့်နေတာပဲ" လို့ သူမက ဆိုပါတယ်။ "မင်း သူတို့ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အဲဒီမှာ တိုက်ခိုက်မှာလဲ?"

သူ လှုပ်ရှားလိုက်တဲ့ အသံနဲ့ သူတို့ရဲ့ အထုတ်ကို တဲကြမ်းပြင်ပေါ် ဆွဲခေါ် လိုက်တဲ့ အသံကို သူမ ကြားလိုက်ရပါတယ်။

"ကာလာဒန် (Caladan) မှာတုန်းကတော့ ရေတပ်အင်အားနဲ့ လေတပ် အင်အားပေါ့" လို့ သူက ဆိုပါတယ်။ "ဒီမှာတော့ ကန္တာရရဲ့ အင်အား (Desert power) ပေါ့။ ဖရီမန်း (Fremen) တွေဟာ သော့ချက်ပဲ။"

သူ့ရဲ့အသံဟာ တဲအဝင်ဝန်းဆီကနေ ထွက်ပေါ်လာတာပါ။ ဂျက်စီကာရဲ့ 'ဘဲနီဂျက်ဆရစ်' လေ့ကျင့်မှုတွေအရ သူ့ရဲ့လေသံထဲမှာ သူမအပေါ် မ ပြေလည်သေးတဲ့ ခါးသီးမှုတွေ ပါဝင်နေတာကို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဟာကိုနန်တွေကို မုန်းတီးဖို့ပဲ လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ တာ လို့ သူမ တွေးမိပါတယ်။ အခုတော့ ငါ့ကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်က ဟာကို နန်ဖြစ်နေမှန်း သူသိသွားပြီ။ သူ ငါ့ကို ဘယ်လောက်တောင် နားလည်မှု လွဲ နေလိုက်သလဲ! ငါဟာ မြို့စားမင်းရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော မိန်းမ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ငါဟာ 'ဘဲနီဂျက်ဆရစ်' ရဲ့ အမိန့်တွေကိုတောင် ဆန့်ကျင်ပြီး သူ့ရဲ့ဘဝနဲ့ သူ့ ရဲ့ တန်ဖိုးထားမှုတွေကို လက်ခံခဲ့သူပါ။

ပေါလ်ရဲ့လက်အောက်မှာ တဲရဲ့အလင်းရောင်ခလုတ်ဟာ လင်းလာပြီး အမိုးခုံးဧရိယာတစ်ခုလုံးကို အစိမ်းရောင်အလင်းတန်းတွေနဲ့ ပြည့်သွားစေ ပါတယ်။ ပေါလ်ဟာ တဲအဝင်ဝမှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေပြီး သူ့ရဲ့ 'စတေး လ်ဆု' (stillsuit) ဦးထုပ်ကို ကန္တာရပြင်အတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်လိုက်ပါတယ်—နဖူးကို ဖုံးအုပ်ထားတယ်၊ ပါးစပ်စစ်ထုတ်ပိုက်ကို တပ်ထားတယ်၊ နှာခေါင်းစွပ်တွေကိုလည်း အနေအထား ချိန်ညှိထားပါ တယ်။ သူ့ရဲ့ မှောင်မည်းတဲ့မျက်လုံးတွေကိုပဲ မြင်နေရပြီး၊ သူမဘက်ကို တစ် ချက်လှည့်ကြည့်ကာ ပြန်လည်မျက်နှာလွှဲသွားတဲ့ မျက်နှာပြင် အစိတ်အပိုင်း လေးတစ်ခုကိုပဲ တွေ့ရပါတယ်။

"အပြင်ထွက်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လုံခြုံအောင် ပြင်ထားပါ" လို့ သူက ဆိုပါတယ်။ ပါးစပ်စစ်ထုတ်ပိုက်ကြောင့် သူ့ရဲ့အသံဟာ ဝေဝါးနေပါ တယ်။

ဂျက်စီကာဟာ ပါးစပ်ပေါ်မှာ စစ်ထုတ်ပိုက်ကို တပ်လိုက်ပြီး ပေါလ်က တဲ ရဲ့အပိတ်ကို ဖွင့်နေတာကို ကြည့်ရင်း သူမရဲ့ ဦးထုပ်ကို စတင်ချိန်ညှိပါ တယ်။

သူ တဲအဝင်ဝကို ဖွင့်လိုက်တဲ့အခါ သဲတွေက တဂျိုဂျိုနဲ့ မြည်လာပြီး သဲမှုန် အချို့ဟာ 'တည်ငြိမ်ဖိသိပ်စက်' (static compaction tool) နဲ့ မထိန်းချုပ်နိုင် ခင်မှာပဲ တဲထဲကို စီးဝင်လာပါတယ်။ ထိုစက်က သဲမှုန်တွေကို ပြန်လည် စီစဉ်ပေးလိုက်တဲ့အခါ သဲနံရံထဲမှာ အပေါက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ သူဟာ အပြင်ကို လျှော့ခနဲ ထွက်သွားပြီး သူမရဲ့ နားတွေကတော့ မျက်နှာပြင်ပေါ်ကို သူ တက်လှမ်းနေတဲ့ အသံတွေကို နောက်ယောင်ခံလိုက်

နေမိပါတယ်။

အပြင်မှာ ငါတို့ ဘာတွေနဲ့ တွေ့ရမလဲ? လို့ သူမ တွေးနေမိတယ်။ ဟာကို နန်တပ်တွေနဲ့ ဆာဒူကာ (Sardaukar) တွေကတော့ ငါတို့ မျှော်လင့်ထားတဲ့ အန္တရာယ်တွေပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ မသိသေးတဲ့ အန္တရာယ်တွေကကော ဘာ တွေ ဖြစ်မလဲ?

သူမဟာ တည်ငြိမ်ဖိသိပ်စက်နဲ့ အထုတ်ထဲက တခြားထူးဆန်းတဲ့ ကိရိယာတွေအကြောင်းကို တွေးမိပါတယ်။ ဒီကိရိယာတစ်ခုချင်းစီဟာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ အန္တရာယ်တွေရဲ့ ပြယုဂ်တွေအဖြစ် သူမရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။

အဲဒီနောက် မျက်နှာပြင်က သဲတွေဆီကလာတဲ့ ပူနွေးတဲ့လေညှင်းဟာ စစ်ထုတ်ပိုက်ရဲ့အထက်က သူမရဲ့ ပါးပြင်တွေကို လာရောက်ထိတွေ့တာကို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

"အထုတ်ကို လှမ်းပေးပါဦး။" ဒါဟာ ပေါလ်ရဲ့ အသံပါ။ တိုးညှင်းပြီး သတိထားနေတဲ့ လေသံမျိုးပါ။

သူမဟာ ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ဆောင်လိုက်ပါတယ်။ အထုတ်ကို ကြမ်းပြင် ပေါ်ကနေ တွန်းပို့လိုက်တဲ့အခါ ရေဘူးတွေထဲက ရေသံတွေကို ကြားလိုက် ရပါတယ်။ သူမဟာ အပေါ်ကို မော့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ကြယ်ရောင်တွေကို နောက်ခံထားပြီး ပေါလ်ရဲ့ ပုံရိပ်ကို မြင်လိုက်ရပါတယ်။

"ဒီမှာ" လို့ သူက ဆိုပြီး လက်လှမ်းက အထုတ်ကို မျက်နှာပြင်ပေါ် ဆွဲ တင်လိုက်ပါတယ်။

အခုတော့ သူမဟာ ကြယ်တွေရဲ့ စက်ဝိုင်းပုံစံကိုပဲ မြင်နေရပါတော့တယ်။ အဲဒီကြယ်တွေဟာ သူမဆီကို ဦးတည်ထားတဲ့ လက်နက်တွေရဲ့ တောက်ပ

တဲ့ ထိပ်ဖျားတွေလိုပါပဲ။ ဥက္ကာခဲအုပ်စုကြီးဟာ သူမမြင်နေရတဲ့ ည ကောင်းကင်ယံကို ဖြတ်သန်းသွားပါတယ်။ ထိုဥက္ကာခဲတွေဟာ သူမအတွက် တော့ သတိပေးချက်တစ်ခုလို၊ ကျားသစ်ရဲ့ အစင်းကြောင်းတွေလို၊ သူမရဲ့ သွေးတွေကို ခဲသွားစေတဲ့ တောက်ပနေတဲ့ သင်္ချိုင်းကမ္ဘာပြားတွေလို ခံစားနေရပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ဆုကြေးငွေ တွေရဲ့ အေးစက်စက် အရှိန်အဝါကိုလည်း သူမ ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

"မြန်မြန်လုပ်ပါ" လို့ ပေါလ်က ဆိုပါတယ်။ "ကျွန်တော် တဲကို ပြန်သိမ်း ချင်ပြီ။"

မျက်နှာပြင်က သဲတွေဟာ သူမရဲ့ ဘယ်ဘက်လက်ကို လာရောက်ထိတွေ့ ပါတယ်။ လက်တစ်ဖက်က သဲဘယ်လောက်များများ ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်မှာ လဲ? လို့ သူမ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးနေမိပါတယ်။

"ကျွန်တော် ကူရမလား?" လို့ ပေါလ်က မေးပါတယ်။

"မလိုဘူး။"

သူမဟာ ခြောက်ကပ်နေတဲ့ လည်ချောင်းကို တစ်ချက် မျိုချလိုက်ပြီး အပေါက်ထဲကို လျှောဝင်လိုက်ပါတယ်။ ဖိသိပ်ထားတဲ့ သဲတွေက သူမရဲ့ လက်အောက်မှာ တဂျိုဂျို မြည်နေတာကို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ ပေါလ်က လက်လှမ်းပြီး သူမရဲ့ လက်မောင်းကို ဆွဲယူလိုက်ပါတယ်။ သူမဟာ ကြယ် ရောင်တွေ လင်းလက်နေတဲ့ ကန္တာရရဲ့ ချောမွေ့တဲ့ နေရာလေးတစ်ခုပေါ်မှာ သူ့ဘေးနားမှာ ရပ်လိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သဲ တွေဟာ သူတို့ရှိရာ မြေနိမ့်ပိုင်းကွင်းပြင်ကို ပြည့်လှနီးပါး ဖြစ်နေပြီး ပတ်ဝန်းကျင်က ကျောက်ဆောင်တွေရဲ့ အနားသတ်လေးကိုပဲ မြင်ရပါတော့ တယ်။ သူမဟာ လေ့ကျင့်ထားတဲ့ အာရုံခံစားမှုတွေနဲ့ အမှောင်ထုထဲကို စူးစမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။

တိရစ္ဆာန်လေးတွေရဲ့ အသံ။

ငှက်သံတွေ။

သဲတွေ ပြိုကျသံနဲ့ အဲဒီထဲက သတ္တဝါလေးတွေရဲ့ တိုးညှင်းတဲ့ အသံတွေ။

ပေါလ်ကတော့ သူတို့ရဲ့ တဲကို ပြန်လိပ်ပြီး အပေါက်ထဲကနေ ပြန်ထုတ်နေ ပါတယ်။

ကြယ်ရောင်တွေဟာ ညအမှောင်ထုကို အနည်းငယ် ဖယ်ရှားပေးရုံသာ ရှိ သေးတာကြောင့် အရိပ်တစ်ခုချင်းစီဟာ ခြိမ်းခြောက်မှုတွေနဲ့ ပြည့်နေသလို ပါပဲ။ သူမဟာ အမှောင်ထုတွေကို စိုက်ကြည့်နေမိပါတယ်။

အမည်းရောင်ဆိုတာ မျက်ကွယ်ပြုထားတဲ့ အတိတ်ကို ပြန်သတိရခြင်းပဲ လို့ သူမ တွေးမိပါတယ်။ မိမိရဲ့ ဘိုးဘေးဘီဘင်တွေကို ရှေးကျလွန်းတဲ့ အတိတ်မှာ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့တဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့ အော်ဟစ်သံတွေကို နားထောင်နေရသလိုမျိုး၊ ဒါကို မိမိရဲ့ ရှေးဦးဆဲလ်လေးတွေကပဲ မှတ်မိနေ တာပါ။ နားတွေက မြင်နေရတယ်၊ နှာခေါင်းတွေက မြင်နေရတယ်။

ခဏအကြာမှာတော့ ပေါလ်ဟာ သူမဘေးမှာ ရပ်လိုက်ပြီး "ဒန်ကန်က ကျွန်တော့်ကို ပြောဖူးတယ်၊ အကယ်၍ သူ အဖမ်းခံရရင် ဒီလောက်အထိပဲ သူ တောင့်ခံနိုင်လိမ့်မယ်တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ အခု ဒီကနေ ထွက်သွားရမယ်" လို့ ဆိုပါတယ်။ သူဟာ အထုတ်ကို ပခုံးမှာ လွယ်လိုက်ပြီး ကွင်းပြင်ရဲ့ တိမ် တိမ်လေးရှိတဲ့ အနားသတ်ကို ဖြတ်ကျော်ကာ ကန္တာရပြင်ကျယ်ကြီးကို ငုံ့ကြည့်နေတဲ့ ကျောက်ဆောင်စွန်းတစ်ခုပေါ်ကို တက်လှမ်းသွားပါတော့ တယ်။

ဂျက်စီကာဟာ အလိုအလျောက်ပဲ သူ့နောက်က လိုက်ပါသွားခဲ့ပြီး၊ အခု သူမဟာ သားဖြစ်သူရဲ့ ပတ်လမ်းထဲမှာပဲ ရှင်သန်နေထိုင်ရတော့မယ်ဆိုတာ

ကို သတိပြုမိလိုက်ပါတယ်။

အခုအချိန်မှာတော့ ငါ့ရဲ့ ပူဆွေးမှုဟာ ပင်လယ်ပြင်က သဲသောင်ပြင်တွေ ထက်တောင် ပိုပြီး လေးလံနေပြီ လို့ သူမ တွေးမိပါတယ်။ ဒီကမ္ဘာကြီးဟာ ငါ့ရဲ့ ရင်ထဲမှာ အရာအားလုံးကို ဆေးကြောပစ်လိုက်ပြီး အရှေးကျဆုံး ရည်မှန်းချက်တစ်ခုပဲ ကျန်ရစ်စေတော့တယ်—အဲဒါကတော့ 'မနက်ဖြန်ရဲ့ အသက်ရှင်သန်မှု' ပါပဲ။ အခု ငါဟာ ငါ့ရဲ့ မြို့စားမင်းငယ်လေးနဲ့ မွေးဖွား လာဦးမယ့် သမီးလေးအတွက်ပဲ အသက်ရှင်နေတော့မယ်။

သူမဟာ ပေါလ်ရဲ့ ဘေးနားကို တက်လှမ်းသွားစဉ်မှာ ခြေထောက်အောက် က သဲတွေက သူမကို ဆွဲထားသလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

ပေါလ်ကတော့ ကျောက်တောင်တန်းတွေကို ဖြတ်ပြီး မြောက်ဘက်ဆီကို ငေးကြည့်နေကာ ဝေးကွာလှတဲ့ တောင်စွန်းတစ်ခုကို အကဲခတ်နေပါ တယ်။

ဝေးလံလှတဲ့ ထိုကျောက်တောင်ရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ဟာ ကြယ်ရောင်တွေ အောက်မှာ ပေါ်လွင်နေတဲ့ ရှေးဟောင်းစစ်သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းလိုပါပဲ။ မ မြင်ရတဲ့ လှိုင်းလုံးကြီးတစ်ခုပေါ်မှာ ကြွတက်နေသလိုမျိုး လေလှိုင်းဖမ်းအင် တင်နာတွေ၊ နောက်ဘက်ကို ကွေးညွတ်နေတဲ့ မီးခိုးခေါင်းတိုင်တွေနဲ့ သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းက 'pi' (π) ပုံသဏ္ဍာန် ထောင်တက်နေတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေ ကို မြင်နေရပါတယ်။

ထိုပုံရိပ်ရဲ့ အထက်မှာ လိမ္မော်ရောင် အလင်းတန်းတစ်ခု ပွင့်ထွက်လာပြီး၊ ခရမ်းရောင် အလင်းတန်းတစ်ခုက အဲဒီလိမ္မော်ရောင် အလင်းထဲကို ထိုး စိုက်ကျသွားပါတယ်။

နောက်ထပ် ခရမ်းရောင် အလင်းတန်းတစ်ခု!

ပြီးတော့ နောက်ထပ် လိမ္မော်ရောင် အလင်းပွင့်တစ်ခု!

ဒါဟာ ရှေးဟောင်း ရေတပ်တိုက်ပွဲတစ်ခုက အမြောက်သံတွေကို ပြန်လည်အမှတ်ရစေသလိုမျိုး ဖြစ်နေပြီး၊ အဲဒီမြင်ကွင်းက သူတို့ကို ငေးကြည့်နေမိအောင် ဖမ်းစားထားပါတယ်။

"မီးတိုင်ကြီးတွေပဲ" လို့ ပေါလ်က တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်ပါတယ်။

ဝေးကွာလှတဲ့ ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ အနီရောင်မျက်လုံးတွေလို အဝိုင်းလိုက် တက်လာပါတယ်။ ခရမ်းရောင်မျဉ်းတန်းတွေက ကောင်းကင်ယံကို ရက်လုပ်နေကြပါတယ်။

"ဂျက်ဖလဲယား (Jetflares) တွေနဲ့ လေဆာသေနတ် (lasguns) တွေပဲ" လို့ ဂျက်စီကာက ဆိုပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ ဘယ်ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကနေ ဖုန်မှုန့်တွေကြောင့် နီမြန်းနေတဲ့ အာရာကစ်ရဲ့ ပထမလမင်း ထွက်ပေါ်လာတဲ့အခါ၊ အဲဒီမှာ မုန်တိုင်းလမ်းကြောင်းတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရတယ်—ကန္တာရပြင်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ဖဲပြားတန်းလေးတစ်ခုလိုပါပဲ။

"ဒါ ငါတို့ကို လိုက်ရှာနေတဲ့ ဟာကိုနန်တို့ရဲ့ 'သော်ပ်တာ' (ornithopters) တွေ ဖြစ်ရမယ်" လို့ ပေါလ်က ဆိုပါတယ်။ "သူတို့ ကန္တာရကို ဖြတ်တောက်နေပုံက ... အဲဒီမှာ ရှိသမျှ အရာအားလုံးကို သေချာနင်းခြေပစ်နေသလိုပဲ ... ပိုးကောင်အသိုက်တစ်ခုကို နင်းခြေဖျက်ဆီးပစ်သလိုမျိုးပေါ့။"

"ဒါမှမဟုတ် အဲထရီဒီးစ်တို့ရဲ့ အသိုက်ပေါ့" လို့ ဂျက်စီကာက ဆိုပါတယ်။

"ငါတို့ ပုန်းခိုရာနေရာ ရှာရမယ်" လို့ ပေါလ်က ဆိုပါတယ်။ "တောင်ဘက်ကို ဦးတည်ပြီး ကျောက်ဆောင်တွေကြားကနေ သွားကြမယ်။ အကယ်၍ သူတို့ ငါတို့ကို ကွင်းပြင်ထဲမှာ တွေ့သွားရင်တော့ . . ." သူဟာ လှည့်လိုက်ပြီး

အထုတ်ကို ပခုံးပေါ်မှာ သေချာချိန်ညှိလိုက်ပါတယ်။ "သူတို့က လှုပ်ရှားနေ
တဲ့ ဘယ်အရာကိုမဆို သတ်နေကြတာ။"

သူ ကျောက်ဆောင်စွန်းအတိုင်း ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်တဲ့
အခိုက်အတန့်မှာပဲ၊ လေထဲမှာ ဝဲပျံနေတဲ့ လေယာဉ်တွေရဲ့ တိုးညှင်းတဲ့
အသံကို ကြားလိုက်ရပြီး၊ သူတို့ရဲ့ အထက်မှာ 'သော်ပိတာ' တွေရဲ့ အမှောင်
ပုံရိပ်တွေကို မြင်လိုက်ရပါတော့တယ်။
